

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 25.3.2009
KOM(2009) 135 slutlig

2009/ 0049 (CNS)

Förslag till

RÅDETS RAMBESLUT

om bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi samt om upphävande av rambeslut 2004/68/RIF

{SEK(2009) 355}
{SEK(2009) 356}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn är särskilt allvarliga former av brott, eftersom de riktas mot barn som har rätt till särskilt skydd och särskild omvårdnad. De skadar offren långsiktigt både fysiskt, psykiskt och socialt och undergräver ett modernt samhälles grundläggande värderingar i fråga om barns särskilda skydd liksom förtroendet för berörda statliga institutioner. Trots bristen på tillförlitlig och exakt statistik visar de undersökningar som har gjorts att en betydande minoritet av barn i Europa riskerar att utsättas för sexuella övergrepp under sin barndom, och forskningen visar också att detta fenomen inte minskar över tiden utan snarare att vissa former av sexuellt våld ökar.

Unionens allmänna politiska mål på detta område, enligt artikel 29 i fördraget om Europeiska unionen, är att förhindra och bekämpa brott mot barn, vilket inkluderar sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn. Detta bör ske genom att det upprättas en enhetligare och effektivare ram för bekämpning av sådana brott inom ramen för den tredje pelaren. Målet bör särskilt vara att effektivt beivra sådana brott, att skydda brottsoffrens rättigheter, förhindra sexuellt utnyttjande av barn och sexuella övergrepp mot barn samt att upprätta effektiva övervakningssystem.

- **Allmän bakgrund**

När det gäller barnoffer är den viktigaste orsaken till detta fenomen den sårbarhet som beror på en rad faktorer. Tillkortakommanden i brottsbekämpningsmekanismerna bidrar till att dessa fenomen breder ut sig, och problemen förvärras av att vissa former av brott överskrider nationella gränser. Brottsoffer drar sig för att anmäla övergrepp, olikheter när det gäller nationell straffrätt och straffrättsliga förfaranden kan leda till att utredningar och lagföring av brott skiljer sig åt mellan olika länder, och dömda gärningsmän kan fortfarande utgöra en fara efter det att de har avtjänat sina domar. Informationsteknikens utveckling har gjort att dessa problem blivit mer akuta genom att det blivit lättare att producera och sprida barnpornografiska bilder samtidigt som gärningsmännen kunnat förbli anonyma och ansvaret spridits över jurisdiktionsgränserna. Ökat resande och inkomstklyftor ger upphov till så kallad barnsexturism och leder ofta till att barnsexförbrytare kan begå brott utomlands och förbli ostraffade. I skydd av svårigheterna att lagföra dessa brott kan den organiserade brottsligheten göra betydande vinster utan större risker.

Den nationella lagstiftningen täcker i varierande grad några av dessa problem. Den är dock inte tillräckligt solid eller konsekvent för att detta oroande fenomen ska kunna bemötas av samhället på ett kraftfullt sätt.

Europarådets nyligen antagna konvention CETS nr 201 om skydd för barn mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp (nedan kallad *Europarådets konvention*) utgör utan tvekan den hittills bästa internationella standarden när det gäller att skydda barn mot sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande. Globalt sett är den viktigaste internationella standarden det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter från år 2000 om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi. Alla medlemsstater har dock ännu inte anslutit sig till den konventionen.

- **Gällande bestämmelser**

På EU-nivå har man genom rådets rambeslut 2004/68/RIF genomfört en begränsad tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning i syfte att straffbelägga de allvarligaste formerna av sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn, utvidga den nationella behörigheten och tillförsäkra offren ett stöd som uppfyller vissa minimikrav. Även om kraven i allmänhet har uppfyllts i praktiken har rambeslutet en rad brister. Tillnärmningen av lagstiftningen gäller endast ett begränsat antal brott, inte nya former av övergrepp och utnyttjande som begås med användning av informationsteknik. Ytterligare brister är att beslutet inte undanröjer hindren mot lagföring av brott som begås utanför det nationella territoriet, inte tar hänsyn till barnoffrens samtliga specifika behov och inte fastställer brottsförebyggande åtgärder i tillräcklig utsträckning.

Andra EU-initiativ, nu gällande eller på väg att genomföras, tar till viss del upp några av de problem som har samband med sexualbrott mot barn. Dessa initiativ omfattar bl.a. rådets beslut 2000/375/RIF av den 29 maj 2000 om bekämpning av barnpornografi på Internet, rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem, Europaparlamentets och rådets beslut nr 854/2005/EG av den 11 maj 2005 om inrättandet av ett flerårigt gemenskapsprogram för att främja en säkrare användning av Internet och ny online-teknik och rådets rambeslut 2008/947/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande av domar och beslut om prövotid i syfte att övervaka prövotidsåtgärder och alternativa påföljder.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Målen överensstämmer helt med EU:s politik för att främja, skydda och tillgodose barns rättigheter inom ramen för EU:s interna och externa politik. Skyddet av barnens rättigheter erkänns uttryckligen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt i artikel 24. I sitt meddelande *Mot en EU-strategi för barnets rättigheter* satte kommissionen dessutom själv upp som mål att i så stor utsträckning som möjligt använda redan befintlig politik och befintliga instrument bl.a. för att skydda barn mot våld och sexuellt utnyttjande såväl i EU:s inre som yttre politik. Dessa mål överensstämmer också med det program som har upprättats för att främja en säkrare användning av Internet och ny online-teknik, i synnerhet för barn, och för att bekämpa olagligt innehåll.

Detta förslag har granskats ingående i syfte att sörja för att bestämmelserna i förslaget överensstämmer helt med de grundläggande rättigheterna, i synnerhet de som rör människans värdighet, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, barnets rättigheter, rätten till frihet och säkerhet, yttrande- och informationsfrihet, skydd av personuppgifter, rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol samt principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff.

Särskild uppmärksamhet har ägnats artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som fastställer en positiv skyldighet att handla i syfte att sörja för nödvändigt skydd av barn. I den anges att barn har rätt till det skydd och den omvårdnad som behövs för deras välfärd. Den fastställer också att barnets bästa ska komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barn, oavsett om de vidtas av offentliga myndigheter eller privata institutioner, något som också är förankrat i FN:s konvention om barnets rättigheter.

Bestämmelserna om att straffbelägga nya former av missbruk av Internet, erkänna speciell utredningsteknik, förbjuda viss verksamhet och utbyta information i syfte att sörja för genomförande i hela EU har särskilt granskats med avseende på rätten till respekt för privatliv och familjeliv samt skyddet av personuppgifter (artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna). Bestämmelserna om att öka de brottsbekämpande åtgärderna mot offentliggörande och spridning av barnpornografiskt material, annonsering av barnpornografi eller uppmuntran till sexuella övergrepp mot barn samt om mekanismer för att stoppa tillträdet till Internetsidor som innehåller barnpornografi har granskats i synnerhet med avseende på yttrandefriheten (artikel 10 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna).

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

• Samråd med berörda parter

Samrådsmetoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Samråd har ägt rum med en lång rad experter på området i samband med tre olika möten där både sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn och människohandel behandlades. I samrådet ingick framför allt företrädare för medlemsstaternas regeringar, medlemmar av kommissionens expertgrupp om människohandel, internationella organisationer, särskilt Europarådet och Unicef, icke-statliga organisationer, högre utbildnings- och forskningscentrum samt andra offentliga institutioner. Flera experter och organisationer har därefter gjort framställningar och lämnat information.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

Resultaten av samrådet visar bland annat att det finns ett behov av att

- införa förbättringar i Europarådets konvention,
- straffbelägga former av övergrepp som inte omfattas av det nuvarande rambeslutet, i synnerhet nya former av IT-brott,
- undanröja hindren mot utredning och lagföring av gränsöverskridande fall,
- sörja för ett övergripande skydd av offer, i synnerhet i samband med utredningar och straffrättsliga förfaranden,
- förhindra brott med hjälp av interventionsprogram och behandling,
- sörja för att domar och säkerhetsåtgärder som farliga förbrytare döms till i ett land verkställs i alla medlemsstater.

De uppgifter som mottogs under samrådet har beaktats i konsekvensanalysen. Några av de förslag som lämnats av olika aktörer under samrådsprocessen har inte tagits med i förslaget av olika skäl som förklaras i konsekvensanalysen.

• Extern experthjälp

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Flera politiska alternativ har granskats i syfte att uppnå målet.

- Alternativ 1: Inga nya EU-åtgärder

EU vidtar inga nya åtgärder (lagstiftning, icke-politiska medel, finansiellt stöd) för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn, utan medlemsstaterna fortsätter processen med att underteckna och ratificera Europarådets konvention.

- Alternativ 2: Befintlig lagstiftning kompletteras med åtgärder utan lagstiftningskaraktär

Ingen ändring av befintlig EU-lagstiftning, i synnerhet rambeslut 2004/68/RIF. I stället kan åtgärder utan lagstiftningskaraktär införas för att stödja ett samordnat genomförande av nationell lagstiftning, såsom utbyte av information och erfarenhet av lagföring, skydd mot eller förhindrande av brott, kampanjer för att öka medvetenheten, samarbete med den privata sektorn samt uppmuntran till självreglering eller upprättande av mekanismer för uppgiftsinhämtning.

- Alternativ 3: Ny lagstiftning om lagföring av brottslingar, skydd av offer samt förhindrande av brott

Ett nytt rambeslut antas som införlivar det befintliga rambeslutet, vissa bestämmelser i Europarådets konvention samt ytterligare delar som inte finns i dessa. Det nya rambeslutet skulle omfatta lagföring av gärningsmän, skydd av offer samt förhindrande av brott.

- Alternativ 4: Ny övergripande lagstiftning för att förbättra lagföringen av brottslingar, skydda offer och förhindra brott (enligt alternativ 3) plus andra åtgärder utan lagstiftningskaraktär (alternativ 2)

De nuvarande bestämmelserna i rambeslut 2004/68/RIF kompletteras med EU-åtgärder som syftar till att ändra materiell straffrätt och straffrättsliga förfaranden, skydda offer och förhindra brott enligt alternativ 3, plus de åtgärder enligt alternativ 2 som inte är av lagstiftningskaraktär och som är avsedda att förbättra genomförandet av nationell lagstiftning.

Att döma av den analys som har gjorts av de ekonomiska konsekvenserna, sociala verkningarna och verkningarna för de grundläggande rättigheterna synes alternativen 3 och 4 vara de bästa för att lösa problemen och uppnå målen med förslaget. Företrädesvis skulle alternativ 4 väljas, följt av alternativ 3.

Kommissionen har i enlighet med arbetsprogrammet genomfört en konsekvensanalys. Rapporten från denna konsekvensanalys finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/governance/impact/cia_2009_en.htm

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

• Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Rambeslutet innebär både ett upphävande och ett införlivande av rambeslut 2004/68/RIF genom att följande nya delar tas med:

- En del om materiell straffrätt i allmänhet

Allvarliga former av sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn som för närvarande inte täcks av EU-lagstiftningen straffbeläggs. Detta gäller t.ex. anordnandet av resor i syfte att begå sexuella övergrepp, framför allt, men inte uteslutande, i samband med barnsexturism. Definitionen av barnpornografi ändras i syfte att åstadkomma en anpassning till Europarådets konvention och det fakultativa protokollet. Speciell uppmärksamhet ägnas brott mot barn i en särskilt utsatt situation, t.ex. barn som inte har någon medföljande vuxen.

- En del om nya IT-brott

Nya former av sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande som underlättas genom användningen av IT straffbeläggs. Detta gäller t.ex. medvetet tillträde till barnpornografi. Syftet är att inkludera fall där tittandet på barnpornografi på webbsidor utan att ladda ned eller lagra bilderna inte går så långt som till att *inneha* eller *anskaffa* barnpornografi. Vidare införlivas det nya brottet kontaktsökning med barn i brottsligt uppsåt via Internet, s.k. *grooming*, med den ordalydelse som överenskommits i Europarådets konvention.

- En del om brottsutredning och inledande av straffrättsliga förfaranden

Flera bestämmelser införs i syfte att bistå i utredningar av brott och åtal. En mekanism för att samordna lagföringen av ärenden där flera jurisdiktioner är inblandade införs, men kan sättas åt sidan när förslaget till ett rambeslut om förebyggande och lösning av jurisdiktionstvister i straffrättsliga förfaranden antas¹.

- En del om lagföring av brott som begåtts utomlands

Reglerna om behörighet ändras i syfte att sörja för att personer från EU som begår sexuella övergrepp mot barn eller utnyttjar barn sexuellt åtalas även om de begår brotten utanför EU, genom så kallad sexturism.

- En del om skydd av brottsoffer

Nya bestämmelser införs i syfte att sörja för att tillgången till rättslig prövning underlättas för brottsoffer och att brottsoffer inte blir lidande av att delta i straffrättsliga förfaranden.

- En del om förhindrande av brott

Ändringar införs i syfte att bidra till att förhindra sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn genom ett antal åtgärder som riktas mot dem som tidigare begått brott så

---

¹ Förslag till rådets rambeslut om förebyggande och lösning av jurisdiktionstvister i straffrättsliga förfaranden, framlagt den 20 januari 2009 av Tjeckien, Polen, Slovenien, Slovakien och Sverige, rådets dokument nr 5208/09.

att de inte återfaller i brott och för att minska tillgången till barnpornografi på Internet. Syftet med att begränsa tillgången är att minska spridningen av barnpornografi genom att försvåra användningen av webbsidor som är tillgängliga för allmänheten. Det är inte fråga om en ersättning för åtgärder för att undanröja innehållet vid källan eller lagföra gärningsmän.

Förslaget skulle följaktligen även medföra ett mervärde i förhållande till den skyddsnivå som fastställs i Europarådets konvention på flera sätt. Innehållsmässigt omfattar förslaget delar som inte ingår i Europarådets konvention, bland annat säkerställande av att förbud för gärningsmän att utöva verksamhet som innebär kontakter med barn tillämpas över hela EU, spärrat tillträde till barnpornografi på Internet, straffbeläggande av att tvinga ett barn till sexuellt umgänge med en tredje part, sexuella övergrepp mot barn online och en bestämmelse om befrielse från påföljder för barnoffer. Förslaget går också längre än de skyldigheter som föreskrivs i Europarådets konvention när det gäller straffnivå, fri juridisk rådgivning för barnoffer och bekämpande av verksamhet som uppmuntrar övergrepp och barnsexturism. Ur formell synvinkel kommer införlivandet av bestämmelser från konventionen i EU-lagstiftningen att göra det lättare att anta nationella bestämmelser jämfört med de nationella förfarandena för ratifikation och sörja för bättre övervakning av genomförandet.

- **Rättslig grund**

Artikel 29, artikel 31.1 e och artikel 34.2 b i fördraget om Europeiska unionen.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen gäller för åtgärder i Europeiska unionen.

Förslagets mål kan av följande skäl inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna.

Sexuellt utnyttjande av barn och sexuella övergrepp mot barn har en betydande gränsöverskridande dimension, som framgår tydligast när det gäller barnpornografi och barnsexturism, men som även framgår av att det är nödvändigt att sörja för att barn i alla medlemsstater skyddas mot förbrytare från alla medlemsstater, eftersom det är lätt för dessa att resa från en medlemsstat till en annan. Detta kräver åtgärder från EU:s sida, i synnerhet för att följa upp rådets rambeslut 2004/68/RIF och rådets beslut 2000/375/RIF², eftersom målet att effektivt skydda barn inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna själva.

Genom att Europeiska unionen vidtar åtgärder kommer det att bli lättare att uppnå målen för förslaget och detta av följande skäl:

Förslaget innebär att medlemsstaternas materiella straffrätt och regler om straffrättsliga förfaranden tillnärmas ytterligare, vilket får positiva verkningar för bekämpningen av denna typ av brottslighet. För det första är det ett sätt att undvika att brott företrädesvis begås i medlemsstater med mindre stränga regler. För det andra är det med gemensamma definitioner möjligt att främja utbytet av gemensamma uppgifter och erfarenhet som kan vara till nytta och att främja användningen av jämförbara uppgifter. För det tredje underlättas internationellt samarbete. Förslaget innebär också en förbättring av skyddet av barnoffer. Detta är en humanitär nödvändighet och också en förutsättning för att offren ska kunna lämna den

---

² Rådets beslut av den 29 maj 2000 om bekämpning av barnpornografi på Internet (EGT L 138, 9.6.2000, s. 1).

bevisning som behövs för lagföringen av brott. De förebyggande åtgärdernas effektivitet kommer även att förbättras i hela EU.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Rambeslutet begränsas till det minimum som krävs för att uppnå målen på europeisk nivå och går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: rambeslut.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Tillnärmning av den nationella lagstiftningen på området polissamarbete och rättsligt samarbete för att bekämpa sådana brott som sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn är endast möjlig genom ett rambeslut.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Åtgärder som inte är av lagstiftningskaraktär och självreglering skulle förbättra situationen på vissa områden, där ett genomförande är av avgörande betydelse. På andra områden där ny lagstiftning är nödvändig skulle fördelarna emellertid bli obetydliga. Detta gäller t.ex. lagföring och bestraffning av handlingar som har samband med olika former av övergrepp mot barn och utnyttjande av barn, och som uttryckligen måste täckas av lagstiftning (i enlighet med principen *nulla poena sine lege*, artikel 7 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) samt vissa åtgärder som innebär en begränsning av de grundläggande rättigheterna och som också behöver vidtas ”i enlighet med lagen” (artiklarna 8 och 10 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Upphävande av gällande lagstiftning**

Ett antagande av förslaget kommer att leda till upphävande av gällande lagstiftning.

Förslag till

RÅDETS RAMBESLUT

om bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi samt om upphävande av rambeslut 2004/68/RIF

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, artikel 31.1 e och artikel 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande³, och

av följande skäl:

- (1) Sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn, inbegripet barnpornografi, utgör allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och av barnets grundläggande rätt till en harmonisk uppväxt och utveckling.
- (2) Barnpornografi, i form av bilder där barn utsätts för sexuella övergrepp, och andra särskilt allvarliga former av sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn ökar och sprids genom användningen av ny teknik och Internet.
- (3) Genom rådets rambeslut 2004/68/RIF om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi⁴ tillnärmades medlemsstaternas lagstiftning i syfte att straffbelägga de allvarligaste formerna av sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn, utvidga den nationella behörigheten och tillförsäkra brottsoffer ett stöd som uppfyller vissa minimikrav.
- (4) FN:s fakultativa protokoll till konventionen om barnets rättigheter om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi och, i synnerhet, Europarådets konvention om skydd för barn mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp är avgörande steg i processen för att öka det internationella samarbetet på detta område.
- (5) Allvarliga brott som sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi kräver en övergripande strategi som omfattar lagföring av gärningsmän, skydd av barnoffer och förhindrande av brott. Alla åtgärder för att bekämpa sådana brott bör genomföras med barnets bästa i främsta rummet och med beaktande av barnets rättigheter. Rambeslut 2004/68/RIF behöver ersättas med ett nytt instrument som tillhandahåller en sådan övergripande rättslig ram så att detta syfte kan uppnås.

---

³ EUT C , , s. .

⁴ EUT L 13, 20.1.2004, s. 14.

- (6) Allvarliga former av sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn bör omfattas av effektiva, proportionella och avskräckande påföljder. Till dessa brott hör framför allt nya former av sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande som underlättas genom användningen av informationsteknik. Definitionen av barnpornografi bör också klargöras och i högre grad anpassas till internationella instrument.
- (7) Brottsutredning och åtal bör underlättas för att ta hänsyn till de svårigheter som barnoffer har att anmäla övergrepp och komma åt gärningsmännens anonymitet i cyberrymden.
- (8) Reglerna om behörighet bör ändras i syfte att sörja för att personer från Europeiska unionen som begår sexuella övergrepp mot barn eller utnyttjar barn sexuellt åtalas, även om de begår brotten utanför Europeiska unionen, genom så kallad sexturism.
- (9) Tillgången till rättslig prövning bör underlättas för barnoffer, och barnoffer bör inte bli lidande av att de deltar i straffrättsliga förfaranden.
- (10) I syfte att förhindra och minimera risken för återfall bör gärningsmännen bli föremål för en bedömning av vilken fara de utgör och eventuella risker för återfall i sexualbrott mot barn, och de bör också få möjlighet att delta i effektiva interventionsprogram eller interventionsåtgärder på frivillig basis.
- (11) När det av hänsyn till den fara gärningsmännen utgör och eventuella risker för återfall i brott bedöms lämpligt, bör dömda gärningsmän temporärt eller permanent kunna förbjudas att utöva verksamhet som inbegriper regelbundna kontakter med barn. Genomförandet av sådana förbud bör underlättas i hela EU.
- (12) I syfte att bekämpa barnpornografi, i synnerhet i de fall där ursprungsmaterialet inte är lokaliserat till EU, bör mekanismer inrättas för att förhindra att man från unionens territorium får tillträde till Internetsidor som konstaterats innehålla eller sprida barnpornografi.
- (13) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna inskränker sig detta rambeslut till det minimum som krävs för att målen ska kunna uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för det syftet.
- (14) Detta rambeslut tar hänsyn till de grundläggande rättigheterna och beaktar de principer erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, framför allt principen om människans värdighet, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, barnets rättigheter, rätten till frihet och säkerhet, yttrande- och informationsfrihet, skydd av personuppgifter, rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol samt principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff. Syftet med detta rambeslut är framför allt att sörja för att dessa rättigheter respekteras fullt ut. Dess bestämmelser omfattar inte sexuellt umgänge mellan samtyckande minderåriga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- a) *barn*: varje person som är under arton år,
- b) *barnpornografi*:
  - i) allt material som föreställer ett barn eller en person som ger sken av att vara ett barn, eller verklighetstroga bilder av ett icke existerande barn, som medverkar i en handling med uttrycklig eller simulerad sexuell innebörd, eller
  - ii) varje avbildning för i första hand sexuella syften av ett barns könsorgan, eller av en person som ger sken av att vara ett barn, eller av verklighetstroga bilder av ett icke existerande barn,
- c) *barnprostitution*: utnyttjandet av ett barn för sexuell verksamhet, där pengar eller varje annan form av betalning eller ersättning lämnas eller utlovas som betalning för barnets sexuella handlingar, oavsett om denna betalning, detta löfte eller denna ersättning görs till barnet eller till en tredje person,
- d) *pornografisk föreställning*: exponering inför levande publik
  - i) av ett barn som medverkar i en handling med uttrycklig eller simulerad sexuell innebörd, eller
  - ii) av ett barns könsorgan för i första hand sexuella syften,
- e) *informationssystem*: en apparat eller grupp av sammankopplade apparater eller apparater som står i samband med varandra, där en eller flera av dem, enligt ett program, utför automatisk databehandling.

Artikel 2

Brott som har samband med sexuella övergrepp

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att följande avsiktliga handlingar är straffbelagda:
  - a) Att ägna sig åt sexuellt umgänge med ett barn, som inte har uppnått sexuell myndighetsålder enligt nationell lagstiftning.
  - b) Att ägna sig åt sexuellt umgänge med ett barn, om
    - i) tvång, våld eller hot brukas, eller

- ii) missbruk av en erkänd förtroendeställning eller av makt eller inflytande över barnet förekommer, eller
  - iii) missbruk av barnets särskilt utsatta situation förekommer, framför allt till följd av ett psykiskt eller fysiskt funktionshinder eller en beroendeställning.
- c) Att tvinga ett barn till sexuellt umgänge med en tredje part.
  - d) Att avsiktligt och i sexuella syften förorsaka att ett barn, som inte har uppnått sexuell myndighetsålder enligt nationell lagstiftning, blir vittne till sexuella övergrepp eller sexuella handlingar, även om det inte tvingas delta.
  - e) Att avsiktligt och i sexuella syften förorsaka att ett barn medverkar i en handling med uttrycklig eller simulerad sexuell innebörd eller i exponering av könsorgan, även med hjälp av informations- och kommunikationsteknik.
2. Bestämmelserna i punkterna 1 a och 1 e omfattar inte sexuellt umgänge mellan samtyckande minderåriga.

Artikel 3

Brott som har samband med sexuellt utnyttjande

Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att följande avsiktliga handlingar är straffbelagda:

- a) Att rekrytera ett barn till barnprostitution eller deltagande i pornografiska föreställningar.
- b) Att tvinga ett barn till barnprostitution eller deltagande i pornografiska föreställningar, eller att dra vinning av eller på annat sätt utnyttja ett barn för sådana ändamål.
- c) Att inleda sexuellt umgänge med ett barn, där barnprostitution används.
- d) Att medvetet närvara vid pornografiföreställningar där barn deltar.

Artikel 4

Brott som har samband med barnpornografi

Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att följande avsiktliga handlingar är straffbelagda, oavsett om de utförs med hjälp av ett informationssystem eller inte, om det inte finns berättigande skäl:

- a) Framställning av barnpornografi.
- b) Distribution, spridning eller överföring av barnpornografi.
- c) Utbudande, leverans eller tillhandahållande av barnpornografi.

- d) Förvärv eller innehav av barnpornografi.
- e) Att medvetet skaffa sig tillgång till barnpornografi med hjälp av informationssystem.

Artikel 5

Kontaktsökning med barn för sexuella ändamål

Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att följande avsiktliga handlingar är straffbelagda:

Förslag som en vuxen ger med hjälp av ett informationssystem i syfte att träffa ett barn som ännu inte uppnått sexuell myndighetsålder enligt nationell lagstiftning för att begå något av de brott som avses i artiklarna 2 a och 4 a, om detta förslag har följts av faktisk handling som leder till ett sådant möte.

Artikel 6

Anstiftan av samt medhjälp, försök och förberedelse till brott

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att anstiftan av och medhjälp till något av de brott som avses i artiklarna 2–5 är straffbelagda.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att försök till något av de brott som avses i artiklarna 2–4 är straffbelagda.
3. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att följande avsiktliga handlingar är straffbelagda:
  - a) Spridning av material som informerar om möjligheten att begå något av de brott som avses i artiklarna 2–5.
  - b) Anordnandet av resor i syfte att begå något av de brott som avses i artiklarna 2–5.

Artikel 7

Påföljder och försvårande omständigheter

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att de brott som avses i artiklarna 2–6 är belagda med ett maximistraff på minst sex års fängelse.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att de brott som avses i artiklarna 2–6 är belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse, där minst en av följande omständigheter föreligger, såvida de inte redan utgör en del av brottsrekvisiten:

- a) Barnet har inte uppnått sexuell myndighetsålder enligt nationell lagstiftning.
  - b) Brottet begicks mot ett barn i en särskilt utsatt situation, framför allt till följd av ett psykiskt eller fysiskt funktionshinder eller en beroendeställning.
  - c) Brottet begicks av en familjemedlem, en person som sammanbodde med barnet eller en person som missbrukade sin myndighetsställning.
  - d) Brottet begicks av flera personer som agerade gemensamt.
  - e) Brotten begicks inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rambeslut 2008/841/RIF⁵.
  - f) Gärningsmannen har tidigare dömts för brott av samma natur.
3. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att de brott som avses i artiklarna 2–6 är belagda med ett maximistraff på minst tolv års fängelse, där minst en av följande omständigheter kan anses föreligga.
- a) Brottet har inneburit fara för barnets liv.
  - b) Brottet begicks med användande av grovt våld eller vållade barnet allvarlig skada.
4. Varje medlemsstat får, där så är lämpligt och med hänsyn till gärningsmannens personliga omständigheter, särskilt den riskbedömning som avses i artikel 16, sörja för att de straffpåföljder som avses i punkterna 1, 2 och 3 åtföljs av andra påföljder eller åtgärder enligt nationell lagstiftning i syfte att förhindra och minimera riskerna för upprepning av de brott som avses i artiklarna 2–6, bl.a. specifika interventionsprogram eller interventionsåtgärder enligt artikel 17.

Artikel 8

Förbud mot att utöva viss verksamhet till följd av dom

1. Om det till följd av den bedömning som avses i artikel 16 fastställs att en fysisk person som har dömts för något av de brott som avses i artiklarna 2–6 utgör en fara och att det finns en risk för att brotten upprepas, ska varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att den personen, tillfälligt eller permanent, förbjuds att utöva sådan verksamhet som inbegriper regelbundna kontakter med barn.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att den åtgärd som består i att tillfälligt eller permanent förbjuda en person som dömts för något av de brott som avses i artiklarna 2–6 att utöva sådan verksamhet som inbegriper regelbundna kontakter med barn införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister.

---

⁵ EUT L 300, 11.11.2008, s. 42.

3. Genom undantag från artiklarna 7.2 och 9.2 i rådets rambeslut om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll⁶ ska varje medlemsstat, i syfte att effektivt genomföra den åtgärd som består i att tillfälligt eller permanent avstänga en person från utövandet av verksamhet som inbegriper regelbundna kontakter med barn, i synnerhet om den ansökande medlemsstaten ställer villkor för tillträdet till viss verksamhet i syfte att sörja för att kandidaterna inte har dömts för något av de brott som avses i artiklarna 2–6 i detta rambeslut, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att information om avstängning till följd av en dom för något av de brott som avses i artiklarna 2–6 i detta rambeslut översänds på begäran enligt artikel 6 i samma rambeslut från den centrala myndigheten i den medlemsstat där den berörda personen är medborgare och att personuppgifter rörande en sådan avstängning enligt artikel 7.2 och 7.4 i det rambeslutet i samtliga fall får användas i detta syfte.
4. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att den åtgärd som består i att tillfälligt eller permanent förbjuda en person som har dömts för något av de brott som avses i artiklarna 2–6 från utövande av sådan verksamhet som inbegriper regelbundna kontakter med barn, och som fastställts i en annan medlemsstat, erkänns och verkställs.

Artikel 9

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att juridiska personer kan ställas till ansvar för något av de brott som avses i artiklarna 2–6 och som begås till deras förmån av en person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på någon av följande befogenheter:
  - a) Befogenhet att företräda den juridiska personen.
  - b) Befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar.
  - c) Befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
2. Medlemsstaterna ska också vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att juridiska personer kan ställas till ansvar i de fall, där bristande övervakning eller kontroll från en person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person under dennes ansvar att begå något av de brott som avses i artiklarna 2–6 till förmån för den juridiska personen.
3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte utesluta straffrättsliga förfaranden mot fysiska personer som är gärningsmän eller medhjälpare till något av de brott som avses i artiklarna 2–6.

---

⁶ Antaget av rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 26–27 februari 2009. Slutlig hänvisning ännu ej offentliggjord.

4. I detta rambeslut avses med *juridisk person* varje enhet som har denna juridiska ställning enligt tillämplig lagstiftning, med undantag av stater eller offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer.

Artikel 10

Påföljder för juridiska personer

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 9.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta andra påföljder, såsom
  - a) frångående av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
  - b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
  - c) rättslig övervakning,
  - d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
  - e) tillfällig eller permanent stängning av de inrättningar som har använts för att begå brottet.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 9.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 11

Offrets befrielse från påföljder

Varje medlemsstat ska sörja för att det finns möjlighet att avstå från att åtala eller straffa barn för deras deltagande i olaglig verksamhet, när detta deltagande varit en direkt följd av att de utsatts för de brott som avses i artiklarna 3 och 4 a.

Artikel 12

Utredning och lagföring

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att utredning eller lagföring av de brott som avses i artiklarna 2–6 inte är beroende av att offret inger en anmälan eller anklagelse och att de straffrättsliga förfarandena kan fortsätta även om offret har tagit tillbaka sina uppgifter.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra lagföring av vart och ett av de brott som avses i artiklarna 2–6 under en tillräckligt lång tidsperiod efter det att offret har uppnått myndighetsålder och i en omfattning som motsvarar det berörda brottets svårhetsgrad.

3. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att de regler om sekretesskydd som införts i den nationella lagstiftningen för vissa yrkeskategorier som i sitt arbete har kontakt med barn inte hindrar att personer inom dessa kategorier rapporterar situationer där de har skäligen grund att anta att ett barn är offer för brott enligt artiklarna 2–6 till de myndigheter som är ansvariga för skyddet av barn.
4. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppmuntra alla personer som känner till eller misstänker brott som avses i artiklarna 2–6 att rapportera dessa till de behöriga myndigheterna.
5. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för effektiva utredningar och effektiv lagföring av de brott som avses i artiklarna 2–6 och tillåta hemliga utredningar, åtminstone i de fall där ett informationssystem har använts.
6. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt för utredande enheter och organ att identifiera offren för de brott som avses i artiklarna 2–6, i synnerhet genom att analysera barnpornografiskt material, såsom fotografier och audiovisuella inspelningar som översänts eller ställts till förfogande med hjälp av ett informationssystem.

Artikel 13

Behörighet och samordning av åtal

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet när det gäller de brott som avses i artiklarna 2–6, när
  - a) brottet helt eller delvis har begåtts inom medlemsstatens territorium, eller
  - b) gärningsmannen är medborgare i den medlemsstaten eller har sin fasta hemvist på dess territorium, eller
  - c) gärningen har begåtts mot en medborgare i den medlemsstaten eller en person som har sin fasta hemvist på dess territorium, eller
  - d) gärningen har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad inom den medlemsstatens territorium.
2. Varje medlemsstat ska sörja för att dess behörighet omfattar situationer i vilka ett brott enligt artiklarna 4 och 5 och, i den mån det är relevant, artiklarna 2 och 6, begås med hjälp av ett informationssystem, till vilket åtkomsten skett från dess territorium, oavsett om informationssystemet är beläget inom dess territorium eller inte.
3. Vid lagföringen av något av de brott som avses i artiklarna 2–6 ska varje medlemsstat, om brottet begåtts utanför den berörda statens territorium enligt punkt 1 b, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att dess behörighet inte är beroende av att gärningarna är straffbelagda på den plats där de begicks.
4. Vid lagföringen av något av de brott som avses i artiklarna 2–6 ska varje medlemsstat, om brottet begåtts utanför den berörda statens territorium enligt punkt 1

b, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att dess behörighet inte är beroende av eventuella villkor om att åtal endast får väckas på grundval av en anmälan från offret på den plats där brottet begicks, eller en formell underrättelse från den stat där brottet begicks.

5. När ett brott som avses i artiklarna 2–6 omfattas av fler än en medlemsstats behörighet och vilken som helst av dessa medlemsstater har faktisk möjlighet att lagföra på grundval av samma omständigheter, ska de berörda medlemsstaterna samarbeta för att komma fram till vilken av dem som ska lagföra gärningsmännen för att om möjligt centralisera förfarandena till en enda medlemsstat. I detta syfte får medlemsstaterna anlita Eurojust eller något annat organ eller annan mekanism som inrättats inom Europeiska unionen för att underlätta samarbetet mellan deras rättsliga myndigheter och samordningen av deras verksamhet.

När beslut fattas om vilken medlemsstat som ska lagföra gärningsmännen ska särskild hänsyn tas till följande faktorer:

- a) På vilken medlemsstats territorium gärningen begicks.
- b) I vilken medlemsstat gärningsmannen är medborgare eller bosatt.
- c) Vilken medlemsstat som är offrens ursprungsstat.
- d) På vilken medlemsstats territorium gärningsmannen anträffades.

Artikel 14

Skydd av och stöd till brottsoffer

1. Varje medlemsstat ska, om åldern på en person som utsatts för något av de brott som avses i artiklarna 2–6 är osäker och om det finns skäl att anta att den personen är ett barn, sörja för att denna person fastställs vara ett barn och omedelbart får tillgång till stöd och skydd enligt denna artikel.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att rättsliga myndigheter utser en särskild företrädare för offret i de fall där de personer som har föräldraansvar på grundval av den nationella lagstiftningen inte får företräda barnet i straffrättsliga förfaranden, eftersom det finns en intressekonflikt mellan dem och offret, eller i de fall där det inte finns någon medföljande vuxen.
3. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att specifika åtgärder, som vidtas för att på kort och lång sikt skydda och bistå brottsoffer i deras fysiska och psykosociala återhämtning, antas efter en särskild bedömning av de enskilda barnoffrens särskilda omständigheter, och att vederbörlig hänsyn tas till barnets synpunkter, behov och problem.
4. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att offer för de brott som avses i artiklarna 2–6, i lämpliga fall, får tillgång till fri juridisk rådgivning och gratis biträde i straffrättsliga förfaranden avseende dessa brott.

5. Offer för något av de brott som avses i artiklarna 2–6 ska anses som särskilt utsatta brottsoffer enligt artiklarna 2.2, 8.4 och 14.1 i rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden⁷.
6. Varje medlemsstat ska vidta alla de åtgärder som är möjliga för att sörja för att brottsoffrets familj får lämpligt stöd. Framför allt ska varje medlemsstat, där det är lämpligt och möjligt, tillämpa artikel 4 i rådets rambeslut 2001/220/RIF på den familjen.
7. Det skydd och det bistånd som avses i detta rambeslut ska tillämpas utöver bestämmelserna i rådets rambeslut om åtgärder för att förebygga och bekämpa människohandel och om stöd till brottsoffer, genom vilket rambeslut 2002/629/RIF upphävdes.

Artikel 15

Barnoffers deltagande i brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för följande i samband med utredningar av något av de brott som avses i artiklarna 2–6:
  - a) Att barnet hörs utan onödigt dröjsmål efter det att uppgifterna har rapporterats till de behöriga myndigheterna.
  - b) Att barnet, vid behov, hörs i lokaler som utsetts eller ställts i ordning för detta ändamål.
  - c) Att barnet hörs av yrkeskunniga som är särskilt utbildade för detta ändamål.
  - d) Att samma personer, om möjligt och lämpligen håller alla intervjuer med barnet.
  - e) Att antalet intervjuer blir så få som möjligt och endast utförs om det är strikt nödvändigt för de straffrättsliga förfarandena.
  - f) Att barnet får åtföljas av sitt juridiska ombud eller, om så är lämpligt, av en vuxen som han eller hon själv har valt, såvida det inte föreligger ett motiverat beslut som fastställer något annat med avseende på den personen.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att alla intervjuer med barnoffret, eller i förekommande fall med ett barnvittne, i samband med utredning av något av de brott som avses i artiklarna 2–6 videofilmas, och att dessa videoinspelade intervjuer får användas som bevisning i straffrättsliga förfaranden inför domstol, i enlighet med landets nationella lagstiftning.
3. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för följande i samband med straffrättsliga förfaranden inför domstol avseende något av de brott som avses i artiklarna 2–6:

---

⁷ EGT L 82, 22.3.2001, s. 1.

- a) Att domaren får begära att intervjun genomförs inom lyckta dörrar.
- b) Att barnoffret får höras i domstolen utan att själv närvara, framför allt med användning av lämplig kommunikationsteknik.

Artikel 16

Riskbedömning

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att personer som dömts för de brott som avses i artiklarna 2–6 blir föremål för en bedömning av vilken fara de utgör och eventuella risker för återfall i något av de brott som avses i artiklarna 2–6, i syfte att
  - a) fastställa lämpliga interventionsprogram eller interventionsåtgärder, och
  - b) fastställa om det finns något behov av att, tillfälligt eller permanent, avstänga gärningsmannen från utövande av sådan verksamhet som inbegriper regelbundna kontakter med barn.
2. Den bedömning som avses i punkt 1 ska regelbundet ses över för att ta hänsyn till ändrade omständigheter som har konsekvenser när det gäller gärningsmannens farlighet och eventuella risker för återfall.

Artikel 17

Interventionsprogram eller interventionsåtgärder

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att effektiva interventionsprogram eller interventionsåtgärder ställs till förfogande i syfte att förhindra och minimera riskerna för upprepade brott av sexuell natur mot barn. Sådana program eller åtgärder ska vara tillgängliga när som helst under de straffrättsliga förfarandena, både i och utanför fängelser, i enlighet med de villkor som fastställs i nationell lagstiftning.

Sådana interventionsprogram eller interventionsåtgärder ska vara anpassade så att de uppfyller de särskilda utvecklingsbehoven hos barn som gör sig skyldiga till sexualbrott, även barn som inte är straffmyndiga.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att personer som dömts för de brott som avses i artiklarna 2–6, i de fall det är lämpligt och med hänsyn till den eventuella risken för återfall
  - a) kan ha tillgång till eller erbjudas tillgång till de program eller åtgärder som anges i punkterna 1 och 2,
  - b) erbjuds tillgång till specifika program eller åtgärder som är avpassade till hur farliga de är och eventuella risker för återfall i något av de brott som avses i artiklarna 2–6,

- c) får fullständig information om skälen till förslaget att ge dem tillgång till programmen eller åtgärderna,
  - d) går med på att delta i det specifika programmet eller den specifika åtgärden fullt medvetna om fakta,
  - e) får rätt att vägra och görs medvetna om de eventuella följderna av en eventuell vägran.
3. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden för något av de brott som avses i artiklarna 2–6 kan få tillgång till de program eller åtgärder som avses i punkterna 1 och 2, på villkor som varken är till förfång för eller strider mot rätten till försvar eller mot kravet på en rättvis och opartisk rättegång, i synnerhet med vederbörlig hänsyn tagen till oskuldspresumtionen.
4. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att personer som fruktar att de kan komma att begå något av de brott som avses i artiklarna 2–6, i lämpliga fall får tillgång till effektiva interventionsprogram eller interventionsåtgärder för att bedöma och förhindra risken för att brott begås.

Artikel 18

Att spärra tillträdet till webbsidor som innehåller barnpornografi

Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt för de behöriga rättsliga myndigheterna eller polismyndigheterna att beordra eller på motsvarande sätt uppnå att tillträdet för Internetanvändare till Internetsidor som innehåller eller sprider barnpornografi spärras, under förutsättning att tillräckliga skyddsåtgärder vidtas, särskilt i syfte att säkerställa att spärrningen begränsas till vad som är nödvändigt, att användarna informeras om skälet till att sidorna spärras och att innehållsleverantörerna informeras om möjligheten att invända mot spärrningen.

Artikel 19

Territoriell tillämpning

Detta rambeslut ska tillämpas på Gibraltar.

Artikel 20

Upphävande av rambeslut 2004/68/RIF

Rambeslut 2004/68/RIF ska upphöra att gälla.

Artikel 21

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut senast den [TVÅ ÅR EFTER ANTAGANDET].
2. Medlemsstaterna ska senast [TVÅ ÅR EFTER ANTAGANDET] till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. Rådet ska senast [FYRA ÅR EFTER ANTAGANDET] och på grundval av en rapport utarbetad med stöd av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut och ta ställning till om det finns något behov av ändringar.

Artikel 22

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*